

Behandling af Stoffet og at gøre Indstilling til Ministeren, og derefter skulde saa den almindelige Behandling finde Sted i Ministeriet, hvilken ogsaa maatte tage nogen Tid. Senere er Lovforslaget paa sin Vej blevet standset af en længere Afbrydelse i Rigsdagens Arbejde, som har medført, at det ikke blev fremsat før den 17. i denne Maaned. Jeg siger dette for dernæst at oplyse, at overfor de Anmodninger om Tilskud, der er indløbet efter den givne Frist, har vi stillet os paa den Maade, at vi under Forbehold har givet dem Tilsagn om, at Støtte kunde ventes, idet vi forudsatte, at man fra den høje Rigsdags Side vilde være villig til at fortsætte denne Lovgivning, som utvivlsom maa anses for nødvendig, og der er altsaa ikke sket nogen egentlig Standsning i de Sager, der er indløbet.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger og i Henhold til den Vedtagelse, der er sket i Folketinget, at anbefale dette Lovforslag til det høje Landstings Velvillie.

Jørgen Berthelsen: Forslaget til Lov om Statstilskud til kommunale Arbejder m. m. er jo ved at blive en gammel Bekendt. Vi har haft denne Lov til Fornyelse ikke mindre end 3 Gange i 1918. Lov Nr. 685 af 21. December 1918 ophørte den 1. Maj, som ogsaa den højtærede Minister nu oplyste, og siden den Tid har vi ikke haft nogen saadan Lov. Nu hører vi af den højtærede Minister, at de Andragender om Støtte, der er indkommet, er blevet behandlet trods det, at der ingen Lov har været — saaledes forstod jeg det i alt Fald —, saaledes at Ministeren egentlig ikke synes at have følt noget Savn af, at der i Virkeligheden ikke var nogen Lov. Men der er jo nogen Mulighed for, at hvis Befolkningen ude i Landet havde haft den Opfattelse, at Loven ogsaa virkede efter den 1. Maj, vilde der være indkommet flere Ansøgninger, end der er indkommet.

I Boligkommissionen var alle enige om, at denne Støtte fra det offentlige endnu ikke kunde undværes. Der er desværre stadig en stor Mangel paa Boliger, og der har ogsaa været en ikke ringe Arbejdsløshed. Det glæder mig ganske vist meget at høre den højtærede Minister sige nu, at Arbejdsløsheden dog er nede paa et meget ringe Tal — det burde den for øvrigt ogsaa være under de nuværende Forhold —, men desuagtet vil det jo være ønskeligt, at man ogsaa ved Boligbyggeri kunde fremskaffe endnu flere Arbejder end

dem, der allerede er satte i Gang. I den Anledning fremsendte Boligkommissionen under 7. April 1919 et Forslag til Indenrigsministeriet om at fremsætte Forslag til Lov om yderligere Støtte, navnlig til Byggeri — det er jo Opførelsen af Boliger, som Boligkommissionen navnlig har Interesse for. Forslaget gik ud paa, at der ogsaa skulde gives Støtte til private, og derom var hele Kommissionen enig; derimod var der delte Meninger om Formen for denne Støtte til det private Byggeri. Jeg vil her ved denne Lejlighed gerne udtale min Beklagelse over, at det har været saa længe, inden Lovforslaget er blevet fremsat. Der er hengaaet over 2 af Aarets bedste Maaneder til den Slags Arbejder, nemlig Tiden fra den 7. April, da vi fra Boligkommissionen sendte vor Skrivelse, og indtil 17. Juni, da Lovforslaget blev fremsat. Det ses af Bilagene — hvad ogsaa den højtærede Minister har udtalt —, at Forslaget har været tilstillet Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, hvorfra det først er vendt tilbage den 30. April. Ved Navnet „Arbejdsudvalg“ kommer man let til at antage, at det er et Udvalg, der ikke sylter Sagerne, men jeg mener dog, at denne Sag kunde og burde have været ekspederet noget hurtigere, navnlig efter at den havde haft en sagkyndig Behandling i Boligkommissionen. Fra 30. April til 17. Juni har Sagen saa været i Indenrigsministeriet, altsaa i 1½ Maaned efter, at den gældende Lov var ophørt. Det synes jeg ogsaa er for længe, naar Hensyn tages til Sagens Vigtighed, at afhjælpe Boligmangelen. Det nytter jo ikke, at vi her inde i Rigsdagen, paa Møder og i Pressen atter og atter taler og skriver om Boligmangelen, naar der ikke handles. Det eneste, der hjælper, er, at der bygges Boliger, og under disse meget vanskelige Forhold maa man ikke hænge sig alt for stærkt i Idealerne, men kun have for Øje at faa Boliger skaffet til Veje. Hele Boligkommissionen har derfor ogsaa — som allerede anført — været enig om at udvide Loven til ogsaa at omfatte private.

Lovforslaget, som det her foreligger, er baseret dels paa Boligkommissionens Forslag, dels paa Arbejdsudvalgets. Den Indskrænkning, der er foreslaaet for det private Byggeri, anser jeg ikke for heldig. Vil man Maalet, at skaffe saa mange Boliger som muligt, maa man ogsaa ville Midlerne. Den eller de, der ikke vil det, mener jeg i første Række maa tage Ansvar for den store Boligmangel, der er.

Til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget skal jeg kun ganske kort gøre nogle